

I. Sărbătoarea plecării din Sinai (1:1 -10:36)

1) 1-4 Organizarea taberei

a) 1:1 -54 Numărătoarea

După porunca Domnului, Moise a făcut numărătoarea copiilor lui Israel,

- după familiile lor,
- după casele părinților lor,
- numărând pe cap numele tuturor bărbaților,
- de la vârsta de 20 de ani în sus,
- pe toți cei din Israel care erau în stare să poarte armele.

Rezultatele numărării au fost următoarele:

- Ruben = 46.500
- Simeon = 59.300
- Gad = 45.650
- Iuda = 74.600
- Isahar = 54.400
- Zabulon = 57.400
- Efraim = 40.500
- Manase = 32.200
- Benjamin = 35.400
- Dan = 62.700
- Așer = 41.500
- Neftali = 53.400

TOTAL = 603.550

Ne putem întreba: în cele din urmă, care a fost scopul acestei numărări? Observăm faptul că au fost numărați doar bărbații peste 20 de ani, care erau în stare să poarte armele. Este vorba deci de o numărătoare a oștirii lui Israel. Dumnezeu, Marele General, vrea să-Și numere oastea. Dar oare nu știa El dinainte numărul tuturor ostașilor lui Israel? Și oare nu putea El să-i descopere lui Moise numărul de ostași al fiecărei seminții? Cu siguranță că da, însă numărătoarea, deși este poruncită de Domnul, este făcută pentru popor. Israel trebuia să fie conștientizat și responsabilizat cu privire la războiul ce va urma cu canaaniții. Până acum au stat la Sinai, s-au odihnit și s-au bucurat de coborârea lui Dumnezeu în mijlocul lor. Însă, în curând avea să înceapă o nouă etapă, un război dificil cu popoarele canaanite care avea să dureze ani de zile (vezi cartea Iosua).

Numărătoarea aceasta este ca o trezire pentru popor și ca o binevenită pregătire. Mesajul lui Dumnezeu este foarte clar: „Se apropie războiul; acesta va fi cât se poate de real, deci pregătiți-vă!”. Israel se putea lăuda cu promisiunea Domnului că Acesta va nimici dinaintea sa toate popoarele Canaanului. Însă, Dumnezeu voia să conlucreze cu Israel la procesul revărsării judecării lui Dumnezeu asupra popoarelor Canaanului. Israel nu va dormi în corturile sale, iar Domnul va aduce foc și pucioasă și vor fi astfel nimiciți toți canaaniții. Domnul îi va nimici prin sabia lui Israel. Domnul va da biruința, însă Israel va lupta pe câmpul de război.

Numărătoarea s-a făcut pentru a pregăti războiul. Moise trebuia să știe de ce dispune efectiv militar pentru a organiza tabăra și pentru a planifica războiul. Israel pricepe că Dumnezeu îl va implica cu adevărat în nimicirea canaaniților.

Pregătirea pentru război nu se reduce doar la aspecte pur organizatorice și militare. Războiul pe care avea să-l poarte Israel avea să fie un război de ordin spiritual în primul rând. Ei

erau un popor care a fost rob mult timp în țara Egiptului. Ei nu aveau experiență militară și nici mulți ostași instruiți. Armata lui Israel era formată în majoritatea ei din oameni simpli, care au lucrat la construcțiile clădirilor și monumentelor din Egipt. În schimb, canaaniții aveau o țară a lor, aveau putere socio-economică, aveau experiență și instruire militară. Printre ei se găseau și războinici de excepție (fiii lui Anac – vezi **Numeri** 13:33) și cetăți întărite și foarte mari (vezi **Numeri** 13:20). Credința lor avea să fie testată. Pentru a putea începe și finaliza un asemenea război, aveau nevoie de mult curaj. Acest curaj putea izvorî doar din încrederea lor în Dumnezeu. Cel rău avea să-i atace cu îndoială și cu frica de oameni și de eșec. Adevăratul război avea să fie de natură spirituală. Biruința vizibilă asupra canaaniților avea să fie doar o urmare și o dovadă a biruinței spirituale din inima lor. Israel trebuia responsabilizat cu privire la războiul, deopotrivă spiritual și fizic, ce va urma. Număratoarea din capitolul 1 are tocmai acest scop.

Autorul ar fi putut face multă economie de text dacă nu ar mai fi repetat conținutul versetelor 20-21 în dreptul fiecărei seminții și dacă ar fi specificat direct rezultatul numărătorii, așa cum am făcut noi ceva mai sus. Dar Autorul vrea să repete de 12 ori conținutul acestor versete. Repetiția are rolul de a accentua o idee extrem de importantă și pe care noi avem tendința să o neglijăm.

Ideea de pregătire de război se repetă de 12 ori prin intermediul expresiei: „...*de la vârsta de 20 de ani în sus, pe toți cei în stare să poarte armele.*” Astfel, mesajul capitolului 1 poate fi văzut prin prisma unui imperativ pe care Yahwe vrea să-l întipărească în mintea lui Israel și cea a cititorului, și anume: „Israel, pregătește-te de război. Războiul va fi real și vei fi implicat cu toată ființa ta în el. Deci, fii cu luare aminte și pregătește-te!”

Vom observa că răzvrătirile din **Numeri** 11-12 au sunt rezultatul faptului că poporul a pierdut perspectiva războiului și a început să viseze la un concediu relaxant și în condiții de lux. Iar în **Numeri** 13-14, ei au dat înapoi tocmai pentru că s-au temut de războiul cu Canaaniții. Ca Unul care știa testele ce vor urma, Yahwe îi pregătește din timp pentru ele.

Capitolul 1 se încheie cu pasajul despre Leviți, care nu au participat la această numărătoare, deoarece Domnul i-a ales pentru o slujbă specială și anume, aceea de a tăbări în jurul Cortului și de a ajuta la lucrul și transportarea Cortului Întâlnirii. Acest pasaj consolidează ideea că războiul pe care avea să-l ducă Israel era în primul rând unul de ordin spiritual. În versetul 53, Autorul precizează: „*Dar Leviții să tăbărescă în jurul Cortului Întâlnirii pentru ca să nu izbucnească mânia Mea împotriva adunării copiilor lui Israel.*” Care era cel mai mare pericol ce amenința pe Israel: puterea războinicilor canaaniți sau mânia lui Dumnezeu care locuia în mijlocul lor? În mod ciudat, pericolele nu veneau din partea dușmanilor fizici, ci din partea Marelui lor General. Problema nu era de fapt între Israel și canaaniți, ci între Israel și Yahwe. Yahwe era un Dumnezeu preasfânt care ura păcatul. Pierderea lui Israel putea surveni imediat tocmai prin sfidarea acestei sfințenii și prin complacerea în păcat. De aceea, Domnul îi alege pe Leviți și-i așează între Cort și Israel. Acest „zid viu” aducea aminte israeliților de sfințenia lui Dumnezeu și-i responsabiliza să vegheze asupra inimii lor și să ducă o viață curată, după voia lui Dumnezeu.

Israel se pregătea pentru război. Dar adevăratul război era cu sine, cu poftele sale și cu îndemnurile firii pământești. Adevăratul război ce se dădea în inima lor era cu ispitirile lumii întunericului. Dacă acest război era câștigat, biruința asupra canaaniților survenea ca o consecință naturală și certă.